

I

(Istatymo galių turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2021/1187

2021 m. liepos 7 d.

dėl supaprastinimo priemonių transeuropinio transporto tinklo (TEN-T) įgyvendinimui paspartinti

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 172 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami visiškai įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1315/2013 ⁽⁴⁾ nustatoma bendra sistema tam, kad Sąjungoje būtų sukurti pažangiausias metodus grindžiami, sąveikūs tinklai, skirti jos piliečių paslaugoms, siekiant sustiprinti socialinę, ekonominę ir teritorinę Sąjungos sanglaudą bei prisidedant prie bendros Europos transporto ir judumo erdvės kūrimo ir taip sustiprinant vidaus rinką. Transeuropinį transporto tinklą (toliau – TEN-T) sudaro dviejų lygmenų struktūra, apimanti visuotinį tinklą ir pagrindinį tinklą. Visuotinis tinklas užtikrina visų Sąjungos regionų sujungiamumą, o pagrindinį tinklą sudaro tie visuotinio tinklo elementai, kurie Sąjungai yra didžiausios strateginės svarbos. Reglamentu (ES) Nr. 1315/2013 nustatomi privalomi su baigimu kurti susiję tikslai – pagrindinis tinklas turi būti užbaigtas kurti ne vėliau kaip 2030 m., o visuotinis tinklas – ne vėliau kaip 2050 m., visų pirma numatant prioritetą teikti tarpvalstybinėms jungtims, gerinant sąveikumą ir prisidedant prie Sąjungos transporto infrastruktūros daugiarūšio integravimo;
- (2) nepaisant poreikio užbaigti kurti TEN-T ir privalomų terminų tai padaryti, patirtis parodė, kad daugelio investicijų, kuriomis siekiama užbaigti kurti TEN-T, atveju susiduriama su daugybe įvairių ir sudėtingų leidimų išdavimo procedūrų, tarpvalstybinių viešųjų pirkimų procedūrų ir kitų procedūrų. Ši padėtis kelia pavojų projektų įgyvendinimui laiku ir daugeliu atvejų lemia didelius vėlavimus ir didesnes sąnaudas. Be to, projektų rengėjams ir potencialiems privatiems investuotojams gali kilti netikrumo, o dėl to tam tikrais atvejais net gali būti, kad projektai

⁽¹⁾ OL C 62, 2019 2 15, p. 269.

⁽²⁾ OL C 168, 2019 5 16, p. 91.

⁽³⁾ 2019 m. vasario 13 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 449, 2020 12 23, p. 576) ir 2021 m. birželio 14 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (OL C 273, 2021 7 8, p. 1). 2021 m. liepos 6 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1315/2013 dėl Sąjungos transeuropinio transporto tinklo plėtros gairių, kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 661/2010/ES (OL L 348, 2013 12 20, p. 1).

nebus įgyvendinami, kaip planuota iš pradžių. Šia direktyva siekiama spręsti tuos klausimus ir imantis suderintų veiksmų Sąjungos lygmeniu sudaryti sąlygas suderintai ir laiku užbaigti kurti TEN-T. Rengdamos savo nacionalinius planus ir programas, valstybės narės turėtų atsižvelgti į TEN-T plėtojimą, vadovaudamosi Reglamento (ES) Nr. 1315/2013 49 straipsnio 2 dalimi;

- (3) ši direktyva turėtų būti taikoma su projektais susijusioms procedūroms, įskaitant procedūras, susijusias su poveikio aplinkai vertinimu. Tačiau ši direktyva neturėtų daryti poveikio miestų planavimui ir žemės naudojimo planavimui, procedūroms, susijusioms su viešųjų pirkimų sutarčių suteikimu, ir veiksams, kurių imamasi strateginiu lygmeniu ir kurie nėra susiję su projektais, kaip antai, strateginiai poveikio aplinkai vertinimai, viešasis biudžeto planavimas ir nacionaliniai ar regioniniai transporto planai. Siekiant padidinti leidimų išdavimo procedūrų veiksmingumą ir užtikrinti, kad projektų dokumentai būtų aukštos kokybės, projektų rengėjai, prieš pradėdami leidimų išdavimo procedūrą, turėtų atlikti parengiamąjį darbą, pavyzdžiui, atlikti preliminarius tyrimus ir parengti ataskaitas. Ši direktyva neturėtų būti taikoma procedūroms administracinėje apeliacinėje institucijoje ar teisme;
- (4) ši direktyva turėtų būti taikoma projektams, kurie yra iš anksto nustatytų pagrindinio tinklo atkarpų, išvardytų šios direktyvos priede, dalis, ir kitiems pagrindinio tinklo koridorių projektams, kurių bendros išlaidos viršija 300 000 000 EUR. Tą sumą viršijantys projektai dažnai yra strategiškai svarbūs siekiant įgyvendinti Sąjungos pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategiją ir padeda siekti Reglamento (ES) Nr. 1315/2013 tikslų. Pagrindinio tinklo koridoriai nustatomi vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1316/2013^(*) pateiktais išdėstymais ir Reglamente (ES) Nr. 1315/2013 pateikiamais pagrindinio tinklo žemėlapiais. Sudarant tuos žemėlapius techninis pagrindas yra TEN-T sąveikioji geografinės ir techninės informacijos sistema (toliau – TENtec), kurioje pateikiama didesnio išsamumo lygio informacija apie transeuropinę transporto infrastruktūrą;
- (5) projektai, susiję išimtinai su telematikos priemonėmis, naujomis technologijomis ir inovacijomis, neturėtų būti įtraukti į šios direktyvos taikymo sritį, nes jų diegimas neapsiriboja vien tik pagrindiniu tinklu;
- (6) tačiau valstybės narės gali taikyti šią direktyvą kitiems projektams, susijusiems su pagrindiniu tinklu ir visuotiniu tinklu, įskaitant projektus, išimtinai susijusius su telematikos priemonėmis, naujomis technologijomis ir inovacijomis, siekiant taikyti suderintą požiūrį transporto infrastruktūros projektų srityje. Nacionalinėms institucijoms paskelbiant atskirų projektų, patenkančių į šios direktyvos taikymo sritį, sąrašus, galėtų būti padidintas skaidrumas projektų rengėjams vykdomų ir būsimų darbų, susijusių su TEN-T tinklu, atžvilgiu;
- (7) atsižvelgiant į tai, kad esama įvairių poveikio aplinkai vertinimų, kurie numatyti atitinkamoje Sąjungos ir nacionalinėje teisėje ir kurie būtini norint išduoti leidimus pagrindinio tinklo projektams vykdyti, valstybės narės, kai įmanoma ir tinkama, turėtų nustatyti supaprastintą procedūrą, pagal kurią būtų vykdomi tos Sąjungos ir nacionalinės teisės reikalavimai, kad padėtų pasiekti šioje direktyvoje išdėstytus tikslus, susijusius su kuo didesniu priemonių supaprastinimu;
- (8) projektams, patenkantiems į šios direktyvos taikymo sritį, kai aktualu, turėtų būti taikoma prioritetinga tvarka. Taikant tokią tvarką gali būti nustatomi trumpesni terminai, numatomos vienu metu vykdomos procedūros arba nustatomas ribotas apeliacinių skundų teikimo laikotarpis, kartu užtikrinant, kad būtų pasiekti ir kitų horizontaliųjų politikos sričių tikslai pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę, pavyzdžiui, aplinkos politikos tikslai, kuriais siekiama išvengti neigiamo poveikio aplinkai, užkirsti jam kelią, jį sumažinti ar kompensuoti. Daugelio valstybių narių teisinėse sistemose tam tikrų kategorijų projektams, atsižvelgiant į jų strateginę svarbą ekonomikai,

^(*) 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1316/2013, kuriuo sukuriama Europos infrastruktūros tinklų priemonė ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 913/2010 bei panaikinami reglamentai (EB) Nr. 680/2007 ir (EB) Nr. 67/2010 (OL L 348, 2013 12 20, p. 129).

taikoma prioritetine tvarka. Kai tokia prioritetinė tvarka egzistuoja nacionalinėje teisinėje sistemoje, ji turėtų būti automatiškai taikoma projektams, patenkantiems į šios direktyvos taikymo sritį. Vis dėlto valstybės narės turėtų būti leidžiama išbandyti specialias leidimų išdavimo procedūras ribotam skaičiui projektų, siekiant įvertinti galimybę jas taikyti ir kitiems projektams. Šiuo bandomuoju laikotarpiu atitinkama valstybė narė neturėtų būti įpareigota taikyti tokias bandomąsias procedūras kitiems projektams, patenkantiems į šios direktyvos taikymo sritį;

- (9) kad būtų galima aiškiai valdyti visą procedūrą, o projektų rengėjams būtų numatytas kontaktinis centras, pagrindinio tinklo koridorių projektams turėtų būti taikomos veiksmingos leidimų išdavimo procedūros. Tuo tikslu valstybės narės, atsižvelgdamos į savo nacionalines teises sistemas ir administracines sąrangas bei į atitinkamų projektų tipus, turėtų paskirti vieną ar daugiau institucijų. Kai valstybė narė paskiria kelias institucijas, ji turėtų užtikrinti, kad konkrečiam projektui ir konkrečiai leidimų išdavimo procedūrai būtų paskirta tik viena institucija;
- (10) paskyrus instituciją, kuri yra kontaktinis centras projekto rengėjui, procedūros turėtų tapti paprastesnės, veiksmingesnės ir skaidresnės. Kai tikslinga, tai taip pat turėtų sustiprinti valstybių narių bendradarbiavimą. Procedūros turėtų skatinti realų projektų rengėjų ir paskirtosios institucijos bendradarbiavimą;
- (11) paskirtajai institucijai, *inter alia*, gali būti pavedamos užduotys, susijusios su konkrečių projektų, kuriais gaivalinių ar žmogaus sukeltų nelaimių atveju siekiama rekonstruoti pagrindinio tinklo infrastruktūrą, koordinavimu ir leidimų tokiems projektams išdavimu, laikantis Sąjungos ir nacionalinės teisės;
- (12) šioje direktyvoje numatyta procedūra neturėtų daryti poveikio tarptautinės ir Sąjungos teisės reikalavimų, įskaitant reikalavimus, kuriais siekiama apsaugoti aplinką ir žmonių sveikatą, vykdymui. Dėl šios direktyvos neturėtų būti nustatomi žemesni standartai, kuriais siekiama išvengti neigiamo poveikio aplinkai, užkirsti jam kelią, jį sumažinti ar kompensuoti;
- (13) atsižvelgiant į tai, kad būtina skubiai užbaigti kurti pagrindinį tinklą, turėtų būti ne tik supaprastintos leidimų išdavimo procedūros, bet ir nustatytas procedūrų, per kurias priimamas sprendimas dėl leidimo statyti transporto infrastruktūrą suteikimo, terminas. Tas terminas turėtų paskatinti veiksmingiau tvarkyti procedūras ir jokiais aplinkybėmis neturėtų kelti pavojaus aukštesiems Sąjungos standartams dėl aplinkos apsaugos ir visuomenės dalyvavimo. Turėtų būti įmanoma pratęsti leidimų išdavimo procedūrų terminą tinkamai pagrįstais atvejais, be kita ko, susiklosčius nenumatytiems aplinkybėms arba kai tai būtina aplinkos apsaugos tikslais. Pratęsimo terminas galėtų būti nustatytas, pavyzdžiui, laikotarpio forma arba nurodant tam tikrą datą ar kitą tikrai įvyksiantį būsimą įvykį. Pratęstas terminas visų pirma neturėtų apimti laiko, būtino siekiant teisme vykdyti administracines ar teismo apeliacines procedūras arba siekiant teisminių teisių gynimo priemonių. Valstybės narės neturėtų būti laikomos atsakingomis, kai tų terminų nesilaikoma dėl projekto rengėjo, pavyzdžiui, jei projekto rengėjas nesilaikė nacionalinėje teisėje nustatytų terminų ar paskirtosios institucijos nustatytų orientacinių terminų arba jei projekto rengėjas veikė nepagrįstai vėluodamas;
- (14) valstybės narės turėtų stengtis užtikrinti, kad skundai, kuriais ginčijamas sprendimo dėl leidimo suteikimo materialinis ar procesinis teisėtumas, būtų nagrinėjami efektyviausiu būdu;
- (15) vykdam dvi ar daugiau valstybių narių apimančius TEN-T infrastruktūros projektus kyla ypač didelių iššūkių, susijusių su leidimų išdavimo procedūrų koordinavimu. Todėl, siekdamas derinti savo tvarkaraščius ir sudaryti bendrą leidimų išdavimo procedūros tvarkaraštį, atitinkamų valstybių narių paskirtosios institucijos turėtų bendradarbiauti tokiu mastu, koku toks savo tvarkaraščių derinimas ir toks bendro tvarkaraščio sudarymas yra įmanomas ir tinkamas atsižvelgiant į projekto parengimo ar išbaigtumo laipsnį, kuris daugiausia priklauso nuo projekto rengėjo, visų pirma nuo datos, kurią projekto rengėjas pranešė apie projektą kiekvienos iš tų valstybių narių paskirtajai institucijai;

- (16) pagal Reglamentą (ES) Nr. 1315/2013 paskirti Europos koordinatoriai turėtų gauti informaciją apie atitinkamas procedūras, kad sudarytų palankesnes sąlygas jų sinchronizavimui ir užbaigimui, siekiant pagrindinį tinklą įgyvendinti laiku – ne vėliau kaip 2030 m.;
- (17) tais atvejais, kai TEN-T išplečiamas į trečiąsias valstybes pagal Reglamente (ES) Nr. 1315/2013 nustatytus orientacinius žemėlapius, tų trečiųjų valstybių turėtų būti prašoma, kai aktualu, taikyti taisykles, panašias į numatytąsias šia direktyva;
- (18) viešieji pirkimai tarpvalstybinių projektų atveju turėtų būti vykdomi pagal Sutartis ir, kai aktualu, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/24/ES ⁽⁶⁾ arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/25/ES ⁽⁷⁾. Siekiant užtikrinti, kad tarpvalstybiniai pagrindinio tinklo projektai būtų sėkmingai užbaigti, bendro subjekto vykdomiems viešiesiems pirkimams turėtų būti taikoma vienos valstybės narės nacionalinė teisė. Nukrypstant nuo Sąjungos viešųjų pirkimų teisės, iš principo turėtų būti taikoma tos valstybės narės, kurioje bendras subjektas turi registruotą buveinę, nacionalinė teisė. Turėtų būti palikta galimybė taikytiną nacionalinę teisę nustatyti tarpvyriausybiniame susitarime. Viešojo pirkimo, kurį vykdo bendro subjekto patronuojamoji įmonė, atveju ta patronuojamoji įmonė turėtų taikyti vienos iš atitinkamų valstybių narių nacionalinę teisę, kuri galėtų būti bendram subjektui taikoma nacionalinė teisė. Siekiant teisinio tikrumo, dabartinės viešųjų pirkimų strategijos turėtų būti ir toliau taikomos bendram subjektui, įsteigtam anksčiau nei šios direktyvos įsigaliojimo dieną;
- (19) Komisija nėra sisteminga leidimų atskiriems projektams išdavimo procedūrų dalyvė. Tačiau kai kuriais atvejais tam tikri projektų rengimo aspektai turi būti tvirtinami Sąjungos lygmeniu. Kai Komisija dalyvaus procedūrose, ji Sąjungos projektus nagrinės prioritetine tvarka ir užtikrins tikrumą projektų rengėjams. Kai kuriais atvejais gali būti reikalinga patvirtinti valstybės pagalbą. Nedarant poveikio šioje direktyvoje nustatytiems terminams ir remiantis Geriausios praktikos vykdant valstybės pagalbos kontrolės procedūras kodeksu, valstybės narės turėtų turėti galimybę prašyti Komisijos pagrindinio tinklo projektus, kurie, jų manymu, yra prioritetiniai, nagrinėti taikant labiau nuspėjamus terminus laikantis bylų portfelio metodo arba tarpusavyje suderinto planavimo;
- (20) padėti įgyvendinti pagrindinio tinklo infrastruktūros projektus turėtų ir Komisijos gairės, kuriomis, kiek tai susiję su tam tikrų tipų projektų įgyvendinimu, būtų suteikiama daugiau aiškumo, kartu laikantis Sąjungos *acquis*. Šiuo atžvilgiu 2017 m. balandžio 27 d. Komisijos komunikate „Veiksmų planas gamtai, žmonėms ir ekonomikai“ pateikiamos gairės ir suteikiama daugiau aiškumo, kaip laikytis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/147/EB ⁽⁸⁾ ir Tarybos direktyvos 92/43/EEB ⁽⁹⁾. Siekiant užtikrinti geriausią viešųjų lėšų panaudojimą, projektams turėtų būti sudaroma galimybė gauti su viešaisiais pirkimais susijusią tiesioginę paramą;
- (21) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. supaprastinti priemonės TEN-T įgyvendinimui, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl poreikio suderintais veiksmais Sąjungos lygmeniu sustiprinti TEN-T projektams skirtų leidimų išdavimo procedūrų sistemą, to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (22) dėl teisinio tikrumo priežasčių, ši direktyva neturėtų būti taikoma leidimų išdavimo procedūroms, kuriuos prasidėjo iki šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę dienos,

⁽⁶⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 65).

⁽⁷⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/25/ES dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/17/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 243).

⁽⁸⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 20, 2010 1 26, p. 7).

⁽⁹⁾ 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992 7 22, p. 7).

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma leidimų išdavimo procedūroms, kurių reikia siekiant suteikti leidimus įgyvendinti:
 - a) projektus, kurie yra priede išvardytų iš anksto nustatytų pagrindinio tinklo atkarpų dalis;
 - b) kitus pagrindinio tinklo koridorių projektus, kaip nustatyta pagal Reglamento (ES) Nr. 1315/2013 44 straipsnio 1 dalį, kurių bendros išlaidos viršija 300 000 000 EUR,

išskyrus projektus, išimtinai susijusius su telematikos priemonėmis, naujomis technologijomis ir inovacijomis, kaip tai suprantama to reglamento 31 ir 33 straipsniuose.

Ši direktyva taip pat taikoma viešiesiems pirkimams vykdant tarpvalstybinius projektus, patenkantiems į šios direktyvos taikymo sritį.

2. Valstybės narės gali nuspręsti taikyti šią direktyvą kitiems pagrindinio tinklo ir visuotinio tinklo projektams, įskaitant 1 dalyje nurodytus projektus, išimtinai susijusius su telematikos priemonėmis, naujomis technologijomis ir inovacijomis. Valstybės narės apie savo sprendimą praneša Komisijai.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. sprendimas dėl leidimo suteikimo – valstybės narės institucijos ar institucijų, neįskaitant administracinių ir teisminių apeliacinių institucijų, pagal nacionalinę teisinę sistemą ir administracinę teisę priimtas sprendimas arba tuo pačiu metu ar vienas po kito priimtų sprendimų rinkinys, kuris gali būti administracinio pobūdžio ir kuriuo nustatoma, ar projekto rengėjas turi teisę įgyvendinti projektą atitinkamoje geografinėje vietovėje, nedarant poveikio jokiai administracinės ar teismo apeliacinės procedūros kontekste priimtam sprendimui;
2. leidimų išdavimo procedūra – procedūra, kurios turi būti laikomasi kiekvieno atskiro projekto, patenkančio į šios direktyvos taikymo sritį, atžvilgiu, kad būtų priimtas sprendimas dėl leidimo suteikimo, kaip to reikalauja valstybės narės institucija ar institucijos pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę, išskyrus miestų planavimą ir žemės naudojimo planavimą, procedūras, susijusias su viešųjų pirkimų sutarčių suteikimu, ir veiksmus, kurių imamasi strateginiu lygmeniu ir kurie nėra susiję su konkrečiu projektu, kaip antai, strateginis poveikio aplinkai vertinimas, viešasis biudžeto planavimas, taip pat nacionaliniai ar regioniniai transporto planai;
3. projektas – tam tikros apibrėžtos transporto infrastruktūros atkarpos statybos, pritaikymo ar modifikavimo pasiūlymas, kuriuo siekiama pagerinti tos infrastruktūros pajėgumą, saugą ir efektyvumą ir kurio įgyvendinimas turi būti patvirtintas sprendimu dėl leidimo suteikimo;
4. tarpvalstybinis projektas – projektas, apimantis tarpvalstybinę atkarpą tarp dviejų ar daugiau valstybių narių;
5. projekto rengėjas – leidimo įgyvendinti projektą prašantis pareiškėjas arba projektą inicijuojanti valdžios institucija;
6. paskirtoji institucija – institucija, kuri yra kontaktinis centras projekto rengėjui ir kuri sudaro palankesnes sąlygas veiksmingai ir struktūrizuotai tvarkyti leidimų išdavimo procedūras pagal šią direktyvą;
7. jungtinė institucija – institucija, įsteigta dviejų ar daugiau valstybių narių tarpusavio susitarimu siekiant sudaryti palankesnes sąlygas leidimų išdavimo procedūroms, susijusioms su tarpvalstybiniais projektais, įskaitant jungtines institucijas, kurias įsteigė paskirtosios institucijos, jei valstybė narės toms paskirtosioms institucijoms buvo suteikusias įgaliojimus įsteigti jungtines institucijas.

*3 straipsnis***Prioritetinis statusas**

1. Valstybės narės stengiasi užtikrinti, kad visos leidimų išdavimo procedūroje dalyvaujančios institucijos, įskaitant paskirtąją instituciją, išskyrus teismus, prioritetą teiktų projektams, patenkantiems į šios direktyvos taikymo sritį.
2. Jei pagal nacionalinę teisę yra nustatytos specialios prioritetiniams projektams taikomos leidimų išdavimo procedūros, valstybės narės, nedarant poveikio šios direktyvos tikslams, reikalavimams ir terminams, užtikrina, kad projektai, patenkantys į šios direktyvos taikymo sritį, būtų nagrinėjami pagal tas procedūras. Tai valstybėms narėms neužkerta kelio išbandyti specialias leidimų išdavimo procedūras ribotam skaičiui projektų, siekiant įvertinti galimybę jas taikyti ir kitiems projektams, neprivalant tokių procedūrų taikyti projektams, patenkantiems į šios direktyvos taikymo sritį.
3. Šiuo straipsniu nedaroma poveikio jokiems sprendimams dėl biudžeto.

*4 straipsnis***Paskirtoji institucija**

1. Ne vėliau kaip 2023 m. rugpjūčio 10 d. kiekviena valstybė narė paskiria tinkamo administracinio lygmens institucijas, kurios turi veikti kaip paskirtoji institucija.
2. Valstybė narė gali, kai aktualu, paskirtąją instituciją skirti skirtingas institucijas priklausomai nuo projekto ar projektų kategorijos, transporto rūšies ar geografinės vietovės. Tokiu atveju valstybė narė užtikrina, kad konkrečiam projektui ir konkrečiai leidimų išdavimo procedūrai būtų skirta tik viena paskirtoji institucija.
3. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kad projektų rengėjams būtų suteikta lengvai prieinama informacija apie konkretaus projekto paskirtosios institucijos tapatybę.
4. Valstybės narės gali įgalinti paskirtąją instituciją priimti sprendimą dėl leidimo suteikimo.

Jei paskirtoji institucija yra pagal pirmą pastraipą įgaliota priimti sprendimą dėl leidimo suteikimo, ji patikrina, ar gauti visi sprendimui dėl leidimo suteikimo priimti būtini leidimai, sprendimai ir nuomonės, bei praneša projekto rengėjui apie sprendimą dėl leidimo suteikimo.

5. Jeigu paskirtoji institucija nėra įgaliota priimti sprendimo dėl leidimo suteikimo, valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad projekto rengėjui būtų pranešta apie sprendimo dėl leidimo suteikimo priėmimą.
6. Valstybės narės gali įgalinti paskirtąją instituciją nustatyti orientacinius terminus įvairiems tarpiniams leidimų išdavimo procedūros etapams pagal 5 straipsnio 1 dalį, nedarant poveikio toje dalyje nurodytam ketverių metų terminui.
7. Paskirtoji institucija:
 - a) yra kontaktinis centras, kuris teikia informaciją projekto rengėjui ir kitoms atitinkamoms institucijoms, dalyvaujančioms procedūroje, per kurią priimamas sprendimas dėl leidimo suteikimo atitinkamam projektui;
 - b) projekto rengėjui pateikia 6 straipsnio 4 dalyje nurodytus išsamius paraiškos metmenis, kai tai reikalinga atlikti pagal nacionalinę teisę, įskaitant informaciją apie orientacinius leidimų išdavimo procedūrų eigos terminus, laikantis 5 straipsnio 1 dalyje nurodyto ketverių metų termino;
 - c) prižiūri leidimų išdavimo procedūros trukmę, ir visų pirma registruoja bet kokią 5 straipsnio 4 dalyje nurodyto termino pratęsimą;

- d) gavusi prašymą, teikia gaires projekto rengėjui, kad padėtų jam pateikti visą reikiamą informaciją ir dokumentus, įskaitant visus leidimus, sprendimus ir nuomones, kurie turi būti gauti ir pateikti, kad būtų priimtas sprendimas dėl leidimo suteikimo.

Paskirtoji institucija projekto rengėjui taip pat gali teikti gaires dėl to, kokia papildoma informacija ir (arba) dokumentai turėtų būti pateikti tuo atveju, kai 6 straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas yra atmestas.

8. 7 dalis nedaro poveikio jokių kitų institucijų, dalyvaujančių leidimų išdavimo procedūroje, kompetencijai ir projekto rengėjo galimybei susisiekti su atskiromis institucijomis dėl konkrečių leidimų, sprendimų ar nuomonių, kurie sudaro sprendimo dėl leidimo suteikimo dalį.

5 straipsnis

Leidimų išdavimo procedūros trukmė

1. Valstybės narės numato leidimų išdavimo procedūrą, be kita ko, tos procedūros terminus, kuri negali būti ilgesnė kaip ketveri metai nuo leidimų išdavimo procedūros pradžios. Valstybės narės gali patvirtinti būtinas priemones, kad numatytas laikotarpis būtų suskirstytas į skirtingus etapus, vadovaudamasi Sąjungos ir nacionaline teise.
2. 1 dalyje nurodytas ketverių metų laikotarpis nedaro poveikio pareigoms, kylančioms pagal tarptautinę ir Sąjungos teisę, ir neapima laikotarpių, būtinų siekiant teisme vykdyti administracines ir teismo apeliacines procedūras bei siekiant teisminių teisių gynimo priemonių, taip pat laikotarpių, būtinų vykdyti tolesnius sprendimus ar teisių gynimo priemones.
3. 1 dalyje nurodytas ketverių metų laikotarpis nedaro poveikio valstybės narės teisei numatyti, kad leidimų išdavimo procedūra turi būti užbaigta konkretaus nacionaline teisėkūros procedūra priimamo akto priėmimu; tokiu atveju to akto priėmimui skirta procedūra, nukrypstant nuo 1 dalies, gali būti ilgesnė nei ketverių metų laikotarpis su sąlyga, kad parengiamasis darbas, kurio pagrindu turėtų būti priimtas nacionaline teisėkūros procedūra priimamas aktas, baigiamas per tą laikotarpį. Parengiamasis darbas laikomas baigtu, kai konkretus nacionaline teisėkūros procedūra priimamas aktas pateikiamas nacionaliniam parlamentui.
4. Valstybės narės patvirtina būtinas priemones siekdamos užtikrinti, kad tinkamai pagrįstais atvejais būtų galima leisti tinkamai pratęsti 1 dalyje nurodytą ketverių metų laikotarpį. Pratęsimo trukmė nustatoma atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį, tinkamai pagrindžiama ir apsiriboja tikslu užbaigti leidimų išdavimo procedūrą bei priimti sprendimą dėl leidimo suteikimo. Kai leidžiama atlikti tokį pratęsimą, projekto rengėjas informuojamas apie to pratęsimo leidimo priežastis. Dar vieną pratęsimą gali būti leidžiama atlikti laikantis tų pačių sąlygų.
5. Kai nesilaikoma 1 dalyje nurodyto ketverių metų laikotarpio, pratęsto pagal 4 dalį, valstybės narės nelaikomos atsakingomis, jei vėluojama dėl projekto rengėjo.

6 straipsnis

Leidimų išdavimo procedūros organizavimas

1. Projekto rengėjas praneša apie projektą paskirtajai institucijai arba, kai tinkama, pagal 7 straipsnio 2 dalį įsteigtai jungtinei institucijai. Projekto rengėjo pranešimas apie projektą laikomas leidimų išdavimo procedūros pradžia.
2. Kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos projekto išbaigtumo įvertinimui, valstybės narės gali apibrėžti informacijos išsamumo lygį ir nurodyti atitinkamus dokumentus, kuriuos projekto rengėjas turi pateikti pranešdamas apie projektą. Jeigu projektas nėra išsamus, pranešimas atmetamas tinkamai pagrįstu sprendimu ne vėliau nei per keturis mėnesius po pranešimo gavimo.

3. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad projektų rengėjai kaip gaires pranešimui gautų bendro pobūdžio informaciją, kai aktualu, pritaikytą prie atitinkamos transporto rūšies, į kurią būtų įtraukta informacija apie leidimus, sprendimus ir nuomones, kurių gali būti reikalaujama, kad projektas būtų įgyvendintas.

Kiekvieno leidimo, sprendimo ir nuomonės atveju ta informacija apima:

- a) bendro pobūdžio informaciją apie tai, kokius esminius duomenis turi pateikti projekto rengėjas, ir jų išsamumo lygį;
- b) taikytinus terminus arba, jeigu tokių terminų nėra, orientacinius terminus ir
- c) institucijų ir suinteresuotųjų subjektų, kurie paprastai dalyvauja konsultacijose, susijusiose su įvairiais leidimais, sprendimais ir nuomonėmis, duomenis.

Ta informacija turi būti lengvai prieinama visiems atitinkamiems projektų rengėjams, visų pirma elektroniniuose ar fiziniuose informaciniuose portaluose.

4. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas sėkmingam pranešimo teikimui, valstybės narės gali reikalauti, kad paskirtoji institucija projekto rengėjo prašymu parengtų išsamius paraiškos metmenis, kuriuos sudarytų ši konkrečiam projektui pritaikyta informacija:

- a) informacija apie atskirus procedūros etapus ir taikytinus terminus arba, jeigu tokių terminų nėra, orientacinius terminus;
 - b) informacija apie tai, kokius esminius duomenis turi pateikti projekto rengėjas, ir jų išsamumo lygį;
 - c) leidimų, sprendimų ir nuomonių, kuriuos projekto rengėjas turi gauti leidimų išdavimo procedūros metu, vadovaujantis Sąjungos ir nacionaline teise, sąrašas;
 - d) institucijų ir suinteresuotųjų subjektų, kurie turi dalyvauti, atsižvelgiant į atitinkamas jų pareigas, be kita ko, formaliuotu viešų konsultacijų etapu, duomenys.
5. Išsamūs paraiškos metmenys lieka galioti visos leidimų išdavimo procedūros metu. Visi išsamių paraiškos metmenų daliniai pakeitimai tinkamai pagrindžiami.
6. Paprašius, paskirtoji institucija projekto rengėjui gali pateikti informaciją, papildančią 4 dalyje nurodytus elementus.
7. Projekto rengėjui pateikus užpildytą projekto paraiškos bylą, sprendimas dėl leidimo suteikimo priimamas per 5 straipsnio 1 dalyje nurodytą terminą.
8. Leidimų išdavimo procedūroje dalyvaujančios institucijos praneša paskirtajai institucijai, kad buvo išduoti ar priimti reikiami leidimai, sprendimai, nuomonės arba kad buvo išduotas sprendimas dėl leidimo suteikimo.

7 straipsnis

Tarpvalstybinių leidimų išdavimo procedūrų koordinavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad, jei projektai yra susiję su dviem ar daugiau valstybių narių, tų valstybių narių paskirtosios institucijos bendradarbiautų siekdamos suderinti savo tvarkaraščius ir susitarti dėl bendro leidimų išdavimo procedūros tvarkaraščio.
2. Tarpvalstybinių projektų atveju gali būti įsteigta jungtinė institucija.
3. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad pagal Reglamento (ES) Nr. 1315/2013 45 straipsnį paskirti Europos koordinatoriai gautų informaciją apie leidimų išdavimo procedūras ir galėtų sudaryti palankesnes sąlygas paskirtųjų institucijų bendravimui vykdant leidimų išdavimo procedūras projektų, kurie yra susiję su dviem ar daugiau valstybių narių, atveju.
4. Jeigu nesilaikoma 5 straipsnio 1 dalyje nurodyto termino, ir gavusios prašymą, valstybės narės pateikia atitinkamiems Europos koordinatoriams informaciją apie priemones, kurių imtasi ar ketinama imtis, kad būtų sudarytos sąlygos užbaigti leidimų išdavimo procedūrą kuo mažiau vėluojant.

*8 straipsnis***Viešieji pirkimai tarpvalstybinių projektų atveju**

1. Kai tarpvalstybiniame projekte viešųjų pirkimų procedūras vykdo bendras subjektas, valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad bendras subjektas taikytų vienos iš valstybių narių nacionalinę teisę ir, nukrypstant nuo direktyvų 2014/24/ES ir 2014/25/ES, ta teisė būtų nustatyta pagal Direktyvos 2014/24/ES 39 straipsnio 5 dalies a punktą arba Direktyvos 2014/25/ES 57 straipsnio 5 dalies a punktą, priklausomai nuo to, kas taikytina, išskyrus atvejus, kai tarpvalstybiniame projekte dalyvaujančių valstybių narių susitarime būtų numatyta kitaip. Bet kuriuo atveju tokia susitarime numatoma, kad bendro subjekto vykdomoms viešųjų pirkimų procedūroms taikoma vienos valstybės narės nacionalinė teisė.
2. Bendro subjekto patronuojamosios įmonės vykdomų viešųjų pirkimų atveju atitinkamos valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad ta patronuojamoji įmonė taikytų vienos iš valstybių narių nacionalinę teisę. Šiuo atžvilgiu atitinkamos valstybės narės gali nuspręsti, kad patronuojamoji įmonė turi taikyti bendram subjektui taikytiną nacionalinę teisę.

*9 straipsnis***Pereinamojo laikotarpio nuostatos**

1. Ši direktyva netaikoma projektams, kurių atžvilgiu leidimų išdavimo procedūros pradėtos anksčiau nei 2023 m. rugpjūčio 10 d.
2. 8 straipsnis taikomas tik tokioms sutartims, kurių atveju kvietimas dalyvauti konkurse buvo išsiųstas po 2023 m. rugpjūčio 10 d., arba, jei kvietimas dalyvauti konkurse nenumatytas, – jei perkančioji organizacija ar perkantysis subjektas viešųjų pirkimų procedūrą pradėjo po pirmiau nurodytos datos.
3. 8 straipsnis netaikomas bendram subjektui, įsteigtam anksčiau nei 2021 m. rugpjūčio 9 d., jeigu to subjekto vykdomos viešųjų pirkimų procedūros ir toliau reglamentuojamos teise, tą dieną taikytina jo vykdomiems viešiesiems pirkimams.

*10 straipsnis***Ataskaitų teikimas**

1. Pirmą kartą – ne vėliau kaip 2027 m. vasario 10 d., o vėliau – reguliariais intervalais Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai teikia ataskaitas apie šios direktyvos įgyvendinimą ir jo rezultatus.
2. Ataskaita grindžiama informacija, kurią kas dvejus metus, o pirmą kartą – ne vėliau kaip 2026 m. rugpjūčio 10 d., turi pateikti valstybės narės, susijusia su leidimų išdavimo procedūrų, patenkančių į šios direktyvos taikymo sritį, skaičiumi, vidutine leidimų išdavimo procedūrų trukme, leidimų išdavimo procedūrų, kurių trukmė viršija terminą, skaičiumi ir bet kokios jungtinės institucijos įsteigimu ataskaitiniu laikotarpiu.

*11 straipsnis***Perkėlimas į nacionalinę teisę**

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojūt įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi, ne vėliau kaip nuo 2023 m. rugpjūčio 10 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

12 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2021 m. liepos 7 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
D. M. SASSOLI

Tarybos vardu
Pirmininkas
A. LOGAR

—

PRIEDAS

Iš anksto numatytos tarpvalstybinių jungčių atkarpų dalys ir trūkstamos jungtys pagrindinio tinklo koridoriuose [nurodytos 1 straipsnio 1 dalies a punkte]

Pagrindinio tinklo koridorius „Atlanto vandenynas“		
Tarpvalstybinės jungtys	Évora –Mérida	Geležinkelis
	Vitoria-Gasteiz – San Sebastián – Bayonne – Bordeaux	
	Aveiro – Salamanca	
	Duero upė (Via Navegável do Douro)	Vidaus vandenų keliai
Trūkstamos jungtys	Linijos Iberijos pusiasalyje, nesuderinamos su UIC vėže	Geležinkelis
Pagrindinio tinklo koridorius „Baltijos jūra–Adrijos jūra“		
Tarpvalstybinės jungtys	Katowice/Opole – Ostrava – Brno Katowice – Žilina Bratislava – Wien Graz – Maribor Venezia – Trieste – Divača – Ljubljana	Geležinkelis
	Katowice – Žilina Brno – Wien	Keliai
Trūkstamos jungtys	Gloggnitz – Müzzuschlag: Zemeringo pagrindinis tunelis Graz – Klagenfurt: Koralmo geležinkelio linija ir tunelis Koper – Divača	Geležinkelis
Pagrindinio tinklo koridorius „Viduržemio jūra“		
Tarpvalstybinės jungtys	Barcelona – Perpignan	Geležinkelis
	Lyon – Torino: pagrindinis tunelis ir privažiuojamieji keliai	
	Nice – Ventimiglia	
	Venezia – Trieste – Divača – Ljubljana	
	Ljubljana – Zagreb	
	Zagreb – Budapest	
	Budapest – Miskolc – UA siena	
	Lendava – Letenye	Keliai
Vásárosnamény – UA siena		
Trūkstamos jungtys	Almería – Murcia	Geležinkelis
	Linijos Iberijos pusiasalyje, nesuderinamos su UIC vėže	
	Perpignan – Montpellier	
	Koper – Divača	
	Rijeka – Zagreb	
	Milano – Cremona – Mantova – Porto Levante/Venezia – Ravenna/Trieste	Vidaus vandenų keliai

Pagrindinio tinklo koridorius „Šiaurės jūra – Baltijos jūra“		
Tarpvalstybinės jungtys	Tallinn – Rīga – Kaunas – Warszawa: „Rail Baltic“ nauja linija, visiškai suderinama su UIC vėže	Geležinkelis
	Świnoujście/Szczecin – Berlin	Geležinkelis ir vidaus vandenų keliai
	Koridorius „Via Baltica“ (EE–LV–LT–PL)	Keliai
Trūkstamos jungtys	Kaunas – Vilnius: dalis „Rail Baltic“ naujos linijos, visiškai suderinamos su UIC vėže	Geležinkelis
	Warszawa/Idzikowice – Poznań/Wrocław, įskaitant jungtis su planuojamu pagrindiniu transporto mazgu	
	Kylio kanalas (vok. <i>Nord-Ostsee-Kanal</i>)	Vidaus vandenų keliai
	Berlin – Magdeburg – Hannover; Vidurio Vokietijos kanalas; Vakarų Vokietijos kanalai	
	Reinas, Valis	
	Šiaurės jūros kanalas, Eiselis, Tventės kanalas	
Pagrindinio tinklo koridorius „Šiaurės jūra – Viduržemio jūra“		
Tarpvalstybinės jungtys	Brussel arba Bruxelles – Luxembourg – Strasbourg	Geležinkelis
	Terneuzen – Gent	Vidaus vandenų keliai
	Sena – Šeldės tinklas ir susiję Senos, Šeldės ir Maso upių baseinai	
	Reino – Šeldės koridorius	
Trūkstamos jungtys	Alberto kanalas ir Bocholto-Herentalso kanalas	Vidaus vandenų keliai
Pagrindinio tinklo koridorius „Rytai/Rytinė Viduržemio jūros regiono dalis“		
Tarpvalstybinės jungtys	Dresden–Praha/Kolín	Geležinkelis
	Wien/Bratislava – Budapest	
	Békéscsaba – Arad – Timișoara	
	Craiova – Calafat – Vidin – Sofia – Thessaloniki	
	Sofia – RS siena/MK siena	
	TR siena– Alexandroupoli	
	MK siena – Thessaloniki	
	Ioannina – Kakavia (AL siena)	Keliai
	Drobeta Turnu Severin/Craiova–Vidin – Montana	
	Sofia–RS siena	
	Hamburg – Dresden – Praha – Pardubice	Vidaus vandenų keliai
Trūkstamos jungtys	Igoumenitsa – Ioannina	Geležinkelis
	Praha – Brno	
	Thessaloniki –Kavala– Alexandroupoli	
	Timișoara – Craiova	

Pagrindinio tinklo koridorius „Reinas–Alpių regionas“		
Tarpvalstybinė jungtys	Zevenaar – Emmerich – Oberhausen	Geležinkelis
	Karlsruhe – Basel	
	Milano/Novara – CH siena	
	Basel – Antwerpen/Rotterdam–Amsterdam	Vidaus vandenų keliai
Trūkstamos jungtys	Genova – Tortona/Novi Ligure	Geležinkelis
	Zeebrugge – Gent	
Pagrindinio tinklo koridorius „Reinas–Dunojus“		
Tarpvalstybinės jungtys	München – Praha	Geležinkelis
	Nürnberg – Plzeň	
	München – Mühldorf – Freilassing – Salzburg	
	Strasbourg – Kehl Appenweier	
	Hranice – Žilina	
	Košice – UA siena	
	Wien – Bratislava/Budapest	
	Bratislava – Budapest	
	Békéscsaba – Arad – Timișoara – RS siena	
	București – Giurgiu – Rouse	
	Dunojus (Kehlheim – Constanța/Midia/Sulina) ir susiję Vaho, Savos ir Tisos upių baseinai	Vidaus vandenų keliai
	Zlín – Žilina	Keliai
	Timișoara – RS siena	
Trūkstamos jungtys	Stuttgart – Ulm	Geležinkelis
	Salzburg – Linz	
	Craiova – București	
	Arad – Sighișoara – Brașov – Predeal	
Pagrindinio tinklo koridorius „Skandinavija–Viduržemio jūra“		
Tarpvalstybinės jungtys	RU siena – Helsinki	Geležinkelis
	København – Hamburg: Fėmarno juostos fiksuotos jungties privažiuojamieji keliai	
	München – Wörgl – Innsbruck–Fortezza – Bolzano – Trento – Verona: Brenerio pagrindinis tunelis ir jo privažiuojamieji keliai	
	Göteborg – Oslo	
	København – Hamburg: Fėmarno juostos fiksuota jungtis	Geležinkelis/keliai